

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čekovni rač. 10.503.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO
Z MESEČNO PRILOGO „NAŠ DOM“

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška c. 5.
Telefon 2113

Cene inseratom: cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—,
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.20.

Vzporednost med Nemci in Slovenci.

Glasi nemške manjšine v dravski banovini, v Celju izhajajoča »Deutsche Zeitung«, se zavzema povodom vpisa otrok v šolo z vnemo za nemško šolo. V svojem članku piše med drugim: »Naša (to je: nemška) šola je doživela konec drugega šolskega leta ter s tem prestala, kakor upamo, svojo najtežjo dobo. Novi otroci bodo stopili v njo, da se vzgojujejo na naraven način, to je, v svojem družinskem jeziku. Kako dragoceno je to za dušo otrokovo, za njegovo nepohabljeno rast, za tvorbo njegovega značaja in za vse poznejše življenje, ne moremo s kratkimi besedami opisati. Mislimo, da tak opis niti ni potreben, ker mora to spoznanje in prepričanje živeti v srcu vsake nemške matere in vsakega nemškega očeta. Ne moremo si misliti, da bi pri nemških starših, ki jim je dana možnost izbirati med nemško in kakšno drugo šolo, tako napredovala lenivost srca, da bi se odločili proti nemški šoli, ker govorijo navidezne aličasne ugodnosti za drugo šolo. Tukaj ne gre za ugodnost in neugodnost, marveč za prvo zadevo vsake družine, za duševno in praktično bodočnost otroka... Priti mora čas in upamo, da je že tukaj, ko bo odveč in nepotrebno, da bi morali v našem listu nemškim staršem nemško šolo še priporočati. Nemška šola je za nas nujnost, za nemške starše pa mora biti nekaj, kar je samoobsebi razumljivo.«

Gospodom okoli »Deutsche Zeitung« priporočamo, naj gredo k svojim nemškim bratcem na avstrijsko Koroško in naj tamkaj objavijo v nemških listih ta-le članek z edino spremembo, da mesto nemških staršev, nemških otrok in nemške šole postavijo slovenske starše, slovenske otroke in slovensko šolo. Bodo gospodje naše nemške manjšine videli, kaj bodo na Koroškem doživeli. Z mokrimi conjami jih bodo njihovi nemški bratci pognali nazaj v Jugoslavijo. Da bi koroški Nemci dali Slovencem in njihovim otrokom slovensko šolo? Ne, tega nočejo storiti. To bi bilo za nemško-nacionalno nadutost nekaj nezasičanega. Nemci znajo prepevati lepo melodijo o tem, kako je treba zaščititi narodne manjšine in jim dati vse njihove pravice. Ta pesem pa velja za nemške manjšine, ne velja pa za slovanske. Takšne manjšine je treba brezobzirno in neusmiljeno ponemčiti.

Gospodje nemške narodne manjšine, ki so od naše države prejeli vse, kar more in mora država dati narodnim manjšinam, se niti nočejo več potruditi, da bi na svoje nemške bratce na Koroškem vplivali, da vendar enkrat prenehajo s krivičnim in nasilnim ponemčevanjem koroških Slovencev. Pa se bodo morali potruditi! Načela narodno-manjšinskega varstva so mednarodna, veljajo torej ne samo za nemško, marveč tudi za slovensko narodno manjšino. »Deutsche Zeitung« pravilno povdarja, da je edino pravi in naravni način vzgoje vzgoja v družinskem, materinem jeziku, da je takšna vzgoja velika dragocenost za dušo otrokovo, za njegovo nepohabljeno rast, za tvorbo njegovega značaja in za vse njegovo poznejše življenje. Ali ne velja to tudi za slovenske otroke na Koroškem? Mar li to velja samo za nemške otroke v naši državi? Če pa ne velja za slovenske otroke na Koroškem, ne bi smelo in tudi ne bo veljalo za nemške otroke v Jugoslaviji. Gospodje nemške narodne manjšine pri nas naj si dobro zapomnijo: Prišel bo čas, ko se bo ta vzporednost med Slovenci na Koroškem in Nemci v Sloveniji strogo izvajala.

*

Boj za versko vzgojo v Čehoslovaški.

V Čehoslovaški se vedno jasneje kaže oblikovanje dveh front: proti Bogu in veri na eni strani, za Boga in vero na drugi strani. Na prvi strani stojijo framasoni in svobodomisleci, ki so organizirani ponajveč v narodno-socialistični in obeh socialno-demokratskih strankah, češki in nemški. Na drugi strani pa stojijo obe ljudski stranki, češka namreč in slovaška, in nemška krščansko-socialna stranka, zadnji čas so se njim pridružili agrarci (kmetiška stranka), češki in nemški. Da so agrarci stopili na stran, ki brani versko vzgojo mladine, je razlog v tem, ker so videli slabe posledice brezverske ali v verskem oziru brezbarvne mladinske vzgoje. Začeli so se bati za bodočnost naroda, kojega mladina sledi moralnim načelom, ki nimajo trdne zaslombe v verskem prepričanju. Dolgo časa so gledali križem rok počenjanje svobodomislecev, kateri so na vladi. Jako jih je ozlovoljilo imenovanje narodnega socialista in framasona dr. Bukovskega za starosta sokolske zveze. Sicer še sodelujejo

z narodnimi demokrati v sokolski organizaciji, izstopili pa so iz zveze legionarjev ter zasnovali lastno zvezo po vzgledu ljudske stranke. Končno so se pridružili ljudski stranki v obrambi verske vzgoje mladine.

Prosvetni odsek čehoslovaškega parlamenta je o tem velevažnem vprašanju že začel razpravljati. Zastopniki agrarne stranke, češke in nemške, so v razpravi poudarjali velik pomen verske mladinske vzgoje ter zahtevali, da se mora veronauk vpeljati kot obvezen predmet v vse srednje šole. V imenu narodno-socialistične stranke je poslanec inženjer Zahorsky izjavil, da je stranka ne za versko vzgojo, marveč za neko duševno gimnastiko (telovadbo). Kar se vere tiče, je stranka na stališču, da je vera zasebna stvar — socialnodemokratsko stališče — ter da starši lahko otroke doma versko vzgojujejo, če hočejo, v šolah pa naj bi bil verouk neobvezen, in sicer ne samo v srednjih, marveč tudi v osnovnih šolah.

Boj za vzgojo mladine je torej novovzplamtel v Čehoslovaški. Vodi se ne samo v parlamentu, marveč tudi po shodih in zlasti po časnikih. Ker se je fronta tistih, ki branijo versko vzgojo, zadnji čas pomnožila in ojačila, je upati, da bo zmagala. Ta zmaga bi pomenjala veliko dobro in veliko korist za čehoslovaško državo in za njeno bodočnost.

V NAŠI DRŽAVI.

Nova vlada. Dne 1. julija je bila sestavljena in zaprisežena nova vlada pod predsedstvom dr. Srškiča. Nova vlada zgleda takole: predsednik vlade: dr. Milan Srškič; zunanji minister: dr. Jeftič; notranji minister: Žika Lazič; pravosodni minister: dr. Ilija Šumenkovič; minister za prosveto: dr. Kojič; minister za trgovino in industrijo: Ivan Mohorič; minister za kmetijstvo: Juraj Demetrovič; minister za socialno politiko in narodno zdravje: Ivan Pucelj; minister za promet: inž. Lazar Radivojevič; minister za javna dela: dr. Srkulj; minister za gozdove in rudnike: V. Pogačnik; minister za fizično vzgojo: dr. Kraljevič; finančni minister: dr. Gjorgjevič; minister za vojno in mornarico: armijski general Dragomir Z. Stojanovič. Ministri brez